

Vörösvári Újság

Veresegyházi Zeitung

I. évf. 3. szám

1995. december

Ára: 45 Ft

A TARTALOMBÓL:

Grószné Krupp Erzsébet polgármester búcsúbeszéde Marlok István apátplébános temetésén – Interjú Magyar Ferenc képviselővel – Látogatóban egy bosnyák családnál – Interjú Gordos Dénes igazgatóval – Interjú Stigel Judit közjegyzővel – A Vásár téri iskola és a Gradus Óvoda Márton-napi felvonulásáról – A Templom téri iskola jótékonyági báljáról – A Nyugdijas Klub taggyűléséről – Fogarasy Mihály: Pilisvörösvár betelepítése – Georg Hidas-Herbszt: Meine Kinderheit

Albrecht Dürer: Jézus születése

Ady Endre

Virágos karácsonyi ének

Óhajtozom el a Magasságba,
Nagy a csúfság ideleinn,
De van Karácsony, Karácsony,
Istenem, én Istenem
S ember-vágy küldte Krisztusunkat.

Két gerlicét vagy galamb-fiókat,
Két szívet adnék oda,
Hogyha megint visszajönne
A Léleknek mosolya
S szeretettel járnánk jászolhoz.

Krisztus kívánata, Megtartóé,
Lázong át a szívemen,
Mert Karácsony lesz, Karácsony,
Istenem, én Istenem,
Valaha be szebbeket tudtál.

Óhajtozom el a Magasságba
Gyermekségemben kötött
Minden szűzséges jussommal,
Mert az emberek között
Nem így ígértetett, hogy éljek.

Követelem a bódító álmot,
Karácsonyt, Krisztus-javat,
Amivel csak hitegettek,
Amit csak hinni szabad,
Csúfság helyett a Magasságot.

Lábaiknak eligazítását
Kérem én szerelmesen,
Karácsony jöjjön, Karácsony
És száz jézusi seben
Nyiladozzék ékes bokréta.

Tanítható-e a szeretet? Az kell, hogy legyen. Mert a világunk szeretet nélküli világ. A gonoszság fojtogatja a homo sapienst, akinek nincs más fegyvere, mint a szeretet. Ha ez is elvész, elvész ő maga is. A szeretet az, ami minket emberre tesz, ami minket Isten előtt kedvessé tesz, ha nem adjuk át, ha nem tanítjuk meg gyermekeinknek szavakkal, mosolyokkal, simogatással, becézéssel, nem lesz többé helyünk ezen a földön. Nézzünk körül csak kis hazánkban, miként rombolja szét a szeretet hiánya családainkat. Évenként 50 000 öngyilkosságot kísérelnek meg Magyarországon, ebből 4500-at sikeresen, 500 000 a súlyos alkoholisták száma, 40% feletti a válási arány, a családok 12%-a csonka, ahol az anya vagy az apa egyedül neveli gyermekét, 120 000 veszélyeztetett gyerek van, 30 000 állami gondozott, 40 000-en fogyasztanak drogot, 120 000 ideg- és elmebetegünk van, a fiatalkori bűnözés egyre nagyobb méreteket ölt, a baleseti halálozás is folyamatosan nő, a daganatos, illetve szív- és érrendszeri betegségekben elhunytak világviszonylatban előkelő helyet biztosítanak számunkra a negatív statisztikákban, 1956 óta 4,5 millió abortuszt hajtottak végre nálunk, miközben folyamatosan csökken a születések száma. Ez az ország szándékosan és következetesen öli, pusztítja magát. 2000 körül alig 10 milliónyian leszünk, 3000 körül talán már csak hírmondóban. Akik ott voltak *Kun János* októberi gimnáziumbeli előadásán, és megismerkedhettek az előbb felsorolt, megdöbbentő adatokkal, mélyen elgondolkodhattak azon, miként is vezethet a szeretet hiánya „az élet tagadásához”. Egyetlen túlélési technikánk, hogy megtanuljuk egymást szeretni, s képessé tesszük magunkat a szeretet továbbadására, s „hatékony felhasználására”.

Tanítható-e a szeretet? Hiszem, tudom, hogy igen. Élt valaha a földön egy ember, aki egész életével bizonyította ezt. Jézusnak hívták.

F. A.

Gondolatok a szeretetről

Gyűlölni nem, csak szeretni születtem én.

Szophoklész

Ne szóval szeressünk, se nyelvel; hanem cselekedettel és valósággal.

János evangélista

Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincsen énbennem, olyan ná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom.

Pál apostol

Vágysz szeretetre? Szeress!

Martialis

Mindig tud adni, akinek a szíve szeretettel van tele. A szeretet-hez nem kell teli erszény!

Augustinus

Szeretni munka: ne csupán szeressetek, legyetek, mint Urunk, maga a szeretet.

Angelus Silesius

Az ember mindent látó, mindent megvilágító nap, ha szeret, és ha nem szeret: sötét lakás, amelyben füstös lámpa ég.

Hölderlin

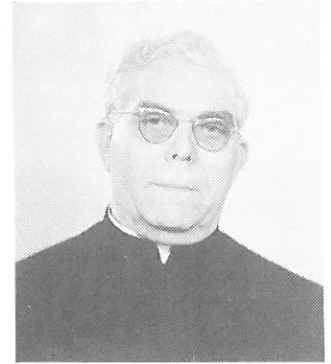
Aki szeret, él. Aki él, dolgozik. Aki dolgozik, annak van kenyere.

Van Gogh

A szeretet lángjaiban a legkeményebb vasnak is meg kell olvadnia. Senki sem téríthet el engem ettől a meggyőződéstől, mert a tapasztalás tanított meg rá.

Gandhi

Abtpfarrer István Marlok

Der Abtpfarrer István Marlok (Sanktiwan, 20. 12. 1912) ist am 6. November gestorben. Er war der deutsche Heimat- und Familienforscher, der das ganze Ofner Bergland am längsten und am besten gekannt hatte. Mit kurzer Unterbrechung (1943 kurzfristig Kaplan in Paumasch) war er seit 1942 in Werischwar als Seelsorger eingesetzt, bekam 1947 die Pfarrei übertragen und erhielt 1967 für seine Verdienste in mehreren Gremien der Diözese Stuhlweißenburg den Titel: Abtpfarrer.

Pfarrer Marlok befasste sich seit Jugendjahren, Mühen und Kosten nicht scheuend, mit der 1686 einsetzenden Einwanderung der Deutschen nach Ungarn. Zu den frühesten ländlichen Ansiedlungen gehört seine nicht ausgesiedelte Pfarrergemeinde in Werischwar. Alle Heimatbücher aus der Umgebung von Werischwar sind den Hinweisen und Forschungen Pfarrer Marloks verpflichtet und wären eigentlich ohne seine stille, meist aber nicht genannte, sondern verschwiegene Mithilfe bei der Datensammlung undenkbar. Eine Anerkennung dieser Forschertätigkeit seitens der Ungarndeutschen steht leider aus. Ein Grund mehr, daß wir, die von ihm an seinem Grab Abschied genommen haben, sein Verdienst veröffentlichen und mit dankerfüllten Worten auf ihn denken.

Im Jubiläums-schematismus der 1977 nur 200 jährigen Errichtung der Diözese Stuhlweißenburg erschien, veröffentlichte Stefan Marlok eine längere Abhandlung mit dem Titel: „Beiträge zur Siedlungsgeschichte des Poilischer Komitates nach der Türkenzeit.”

Der Artikel über Werischwar ist einer der wertvollsten Teil der Monographie: „Die Geschichte und Volkskunde der Gemeinde Werischwar” geworden. Er gab sehr viele Hilfe zu dieser Monographie und unterstützt jahrelang den Autor mit seinen Forschungen und Raten.

Er war der sorgfältige und vorsorgliche Heimatforscher, der aus der – in Trümmer liegender – Budaer Burgkapelle den Altar gerettet hatte und mit Erlaubnis der Obrigkeit in Werischwar in unserer Pfarrkirche aufstellen ließ.

Er war es, der in unserem Mutterland jahrelang die Ahnen Werischwarer Familien geforscht hatte.

Jetzt, daß er uns nach langjähriger Krankheit verlassen hatte, sagen wir: Vergelt es ihm, Gott!

Fogarasy-Fetter Mihály

Grószné Krupp Erzsébet polgármester búcsúbeszéde Marlok István apátplébános temetésén

Tisztelt Gyászoló Család!

Éppen egy évvel ezelőtt, 1994. november 7-én búcsúztattuk Labbant Lajos esperes plébános urat, aki 1994-ben lett községünk díszpolgára.

Most itt állunk ismét megrendülve, és Marlok István apátplébános úrtól veszünk végső búcsút, akit 1993-ban a lakosság szolgálatában kiemelkedően eredményes, önzetlen, áldozatos és maradandó munkájáért Pilisvörösvár Nagyközség Díszpolgára címmel tüntetnek ki.

Marlok István 1947-től volt a község plébánosa, 1987-ben, röviddel aranymise után vonult nyugdíjba.

Lelkipásztori hivatása mellett az egész vidéket érintő helytörténeti kutatómunkát folytatott.

A hazai németiség eredetének kutatásával, ősi német

családfák felállításával, a község múltjának megismerésével elévülhetetlen érdemeket szerzett.

Azokban a nehéz években, amikor a nemzetiségi anyanyelv használata nem volt kívánatos, Marlok István apátplébános úr német nagymisét tartott, és életben tartotta a nyelvet és a hitet.

Ő volt az az ember, aki a vörösváriakat a bölcsőtől a koporsóig kísérte. A szenteltvíztől az utolsó kenetig kísérte életünket, tanította gyermekeinknek a hittant, barackot nyomott a fejükre és focizott a fiúkkal.

A község polgármestereként a község nevében búcsúzó Marlok István apátplébános úrtól, aki bár eltávozott közülünk, életével, munkásságával úgy távozott, hogy örökre itt hagyta lába nyomát.

Nyugodjék békében!

Hírek röviden

Szigetújfalun a Gyermek Táncegyüttesek Pest Megyei Találkozásán a Templom Téri Általános Iskola táncegyüttesét a szakmai zsűri dicséretben részesítette.

A népzenei verseny pomázi területi fordulóján Szilágyi Ildikó negyedik osztályos tanuló ezüst oklevelet szerzett.

Wipfelhauser Zoltán (7. a) a Varga Tamás Matematikaversenyen és Vadnai Bence (4. b) a Budapesti Oktatási Stúdió matematikaversenyén továbbjutott a II. fordulóba.

Október 27-én a Vásár téri iskolából 22 gyerek vett részt Szekszárdon a német nemzetiségi általános iskolák színpadi találkozásán. Az utazás költségeit a Donauschwäbische Kulturstiftung fedezte.

November 17-én a Községi Házban az MDF helyi szervezetének vendége volt Boross Péter, volt miniszterelnök.

November 19-én tartották meg Pilisvörösváron a cigány kisebbségi önkormányzati képviselők választását. A választás érvényes és eredményes volt. A képviselő-testület tagjai: Bánfai József, Horváth Ferenc, Horváth Gyula, Kakucs István, Sárközi István. A Cigány Kisebbségi Önkormányzat november 27-i ülésén megválasztotta az elnökséget, melynek tagjai: Bánfai József elnök és Kakucs István elnökhelyettes.

November 21-én és 22-én nyílt napot tartottak a Német Nemzetiségi Gimnázium és Külkereskedelmi Szakközépiskolában.

November 24-én a Cziffra György Zeneiskola és Művészeti Iskola hangversenysorozatának keretében az Ózon Fűvösötös tartott nagy sikerű hangversenyt.

December 20-án 18³⁰-kor a zeneiskola tanárai és növendékei karácsonyi koncertet tartanak, amelyre minden érdeklődőt szeretettel várnak.

November 30-án a Muttnyánszky Ádám Szakképző Iskola szavalóversenyt rendezett. Az eseményről januári számunkban részletesen beszámolunk.

Az 1996-ra meghirdetett országos KI MIT TUD verseny körzeti vetélkedőjére összesen 7 csoport (5 vörösvári és 2 pilisszántói) nevezése érkezett a Községi Házba. A műfajok sokfélesége miatt (versmondás, népdaléneklés, paródia, sláger, formációs tánc stb.) nem lenne szerencsés egyetlen zsűrinek döntenie a továbbjutás izgalmas kérdésében. Így a Pest Megyei Művelődési Központtal egyetértésben úgy döntöttek, hogy a nevezőket a budaörsi Jókai Művelődési Házban 1996. január második felében megtartandó válogatóra irányítják, ahol szakzsűri előtt mutathatják be a műsorait. A jelentkezők pontos értesítést fognak kapni az időpontról és egyéb tudnivalókról.

Falusi karácsony!

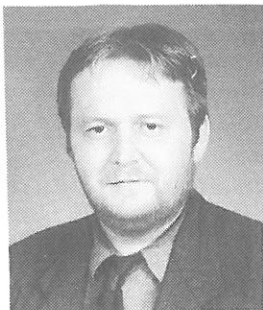
Szeretettel meghívjuk a vörösvári gyermekeket 1995. december 23-án, szombaton délután 3 órai kezdettel a Községi Házban tartandó falusi karácsonyi műsorunkra. Betlehemes játék, közös éneklés után levetítjük a Gondos bocskok c. színes, szinkronizált, amerikai-kanadai rajzfilmet. A belépés (a szülőknek is) díjtalan!

Nagycsaládok Egyesülete
Községi Ház – Nyugdíjas Klub

„Mintha szembekötődít játszottam volna...”

Interjú Magyar Ferenc képviselével

– A szülei pedagógusok voltak, édesapja engem is tanított. Milyen szerepet játszottak abban, hogy önből is tanár lett?

– Nem volt tudatos választás eredménye, ezért valószínű, hogy nagy szerepe volt benne a családnak. Én már gyerekkoromban megismerhettem ennek a pályának a pozitívumait és az árnyoldalait is. Nem mondhatnám, hogy különösebb illúziókkal vágtam bele a tanításba, de kezdeti tapasztalataim jobbaktak, mint amire számítottam. Tanítani még mindig sokkal jobb, mint amilyen helyzetben manapság a pedagógustársadalom van.

– Most vannak-e illúziói?

– Most még annyira sincsenek, mint korábban. Az ember az évek múlásával két út közül választhat. Az egyik: minél idősebb, annál több hülyeséget magyaráz be magának, azaz elvekkel, eszmékkel tömi tele magát, megpróbálja ideologizálni azt a helyzetet, amiben van; a másik: egyre jobban elveszti az illúzióit, és egyre realisabban nézi maga körül a világot.

– Azt hallottam, elég korán kezdett politizálni, és ezért voltak is kellemetlenségei az elmúlt rendszerben.

– Nem. Nem tudatos, reflexszerű ellenállás volt ugyan bennem a rendszerrel szemben, de aktívan nem politizáltam. Ha voltak is konfliktusaim, azok inkább az életfelfogásomból és az életmódomból származtak. Komolyabban csak a rendszerváltás idején kezdtem politikával foglalkozni.

– Amikor tavaly a helyhatósági választásokon bejutott a képviselő-testületbe, sokan feltették a kérdést: „Hogyan lehet a Magyar képviselő, amikor nem is Vörösváron lakik?”

– A választási törvény szerint nem feltétel a helyben lakás, sőt az sem, hogy egy képviselő egyszerre csak egy településen legyen tagja az önkormányzatnak. Azt hiszem, Vörösvárhoz való kötődésemet sem lehet megkérdőjelezni, nemcsak azért, mert gyermek- és ifjúkorom emlékei idefűznek, hanem azért is, mert a munkahelyem is itt van, s a napi „aktív időm” nagy részét itt töltöm el. Úgy gondolom, hogy egy képviselőt alapvetően a munkája minősít, és nem az, hogy tősgyökeres vörösvári-e vagy sem.

– Az októberi képviselő-testületi ülésen napirend előtti felszólalásában azt javasolta, hogy a testület tartson rendkívüli ülést a költségvetéssel kapcsolatban...

– A javaslatom lényege az volt, hogy mielőtt a jövő évi költségvetés konkrét tárgyalását megkezdzenénk, mindenféle döntési kötelezettség nélkül próbáljuk meg a koncepcióját, az irányelveit kidolgozni. Meglepődve tapasztaltam, hogy senki sem támogatja ezt az elképzelésemet. A testület úgy foglalt állást, hogy ezt a munkát majd a bizottságok végzik el. Nekem továbbra is az a véleményem, hogy ezt csak a testület egésze tudja kialakítani. Ha nem kap a döntések előkészítése nagyobb nyilvánosságot, akkor nagy a veszélye annak, hogy különféle részérdekek érvényesüljenek. Szerintem a döntés-előkészítésben a dolgok nagyjából el is dőlnek. Megnő így az esélye annak, hogy nem olyan fejlesztések kerüljenek előtérbe, amire leginkább szükség van, hanem olyanok, amelyekre csak bizonyos embereknek van szükségük.

– Sokan gondolhatják úgy, hogy ezt a javaslatot azért tárta a képviselő-testület elé, mert ezzel saját iskolájának érdekeit kívánta szolgálni, hiszen nyílt titok, hogy a Vásár téri iskola nagyon elégedetlen az idei költségvetéssel.

– Én a saját iskolámnak az érdekeit annyiban képviselem, amennyiben az összközségi érdek, hogy az intézmények azonos szinten álljanak, azonos szintű finanszírozással. A falu számára az lenne a legjobb, ha az oktatási intézmények között nem alakulna ki vizsály, hanem megteremtődne egy normális együttműködés alapjai. Ezt csak egy világos, tiszta, mindenki számára elfogadható költségvetéssel lehet elérni.

– Ön az Oktatási, Kulturális és Sport Bizottság tagja – hogyan foglalt állást a bizottság a helyi hatósálos gimnázium létesítésével kapcsolatban?

– A bizottság támogatja a hatósálos gimnázium létrehozását, én személy szerint is egy olyan iskolarendszernek vagyok a híve, amely jobban épít az intézmények saját kezdeményezéseire. Azt is el kell mondanom azonban, hogy a képviselő-testületben komoly ellenzői vannak a tervnek.

– A Vásár téri iskolában sokan tartanak attól, hogy az iskolát összevonják a gimnáziummal, és akkor a tanárok és az alkalmazottak egy része állás nélkül marad.

– Az összevonást az OKSB nem fogja a képviselő-testület elé terjeszteni – annak ellenére, hogy többen rokonszenvesnek tartottuk az ötletet –, ugyanis mindkét tantesület egyöntetűen ellenezte azt.

– Úgy tudom, ebbe nincs is beleszólásuk a tantestületeknek.

– A döntés joga valóban az önkormányzaté, de a közoktatási törvény alapján ki kell kérni a tantestület, az iskolaszék és a diákönkormányzat véleményét is az iskolák megszüntetésével vagy átszervezésével kapcsolatban. Egy olyan döntésért, amelyet nagyon sok ember nem támogat, nem hiszem, hogy bárki is vállalhatná a felelősséget.

– Ön az egyik szervezője volt a Holocaust-évforduló helyi rendezvényének. Nem gondolja, hogy egy ilyen rendezvény egy német ajkú faluban meglehetősen kényes dolog?

– Úgy gondolom, hogy ezt nem lett volna szabad kihagyni, éppen azért, mert ez a kérdés egyelőre nálunk még eléggé feldolgozatlan. Éreztünk is egyfajta bizalmatlanságot a témával és a rendezvénnyel kapcsolatban. Éppen a bizalmatlanságot szerettük volna feloldani. Németország szembe mert nézni saját múltjával, és fel tudta dolgozni a Holocaust iszonyatát, ma azon országok egyike, ahol a legerősebben elítélik az antiszemitizmust. Nálunk pedig még mindig vannak olyanok, akik reflexszerűen „zsidóznak”. A nagy többség általában elítéli az antiszemitizmust, konkrét cselekvésben ez mégsem jelenik meg. Az ilyen rendezvények abban segítenek, hogy a tolerancia erőteljesebb társadalmosszervező értéké váljon.

– Ön szerint mennyire jellemző ma Magyarországra a rasszizmus?

– Az elmúlt néhány évben sajnos országszerte sokan hozzászókhattak ahhoz, hogy így vagy úgy megpróbálják kirekeszteni őket. Ezt a gondolkodásmódot – ami szerencsére csak bizonyos időszakokra jellemző – én mélyen elítélem. Általában egy befogadó-szemlélet van elterjedve Magyarországon, ha viszont „hideg szelek” fújdogálnak, a legnagyobb ostobaságokat is képesek kimondani az emberek.

– Életének van egy olyan fordulópontja, amely egész életszemléletében jelentős változást hozott...

– Életem legmeghatározóbb élménye volt az, hogy hívó lettem. Egészen addig olyan életet éltem, amelyben nem volt helye Istennek. Világszemléletemre az underground filozófiája volt jellemző, a „szex and drog and rock and roll”. Semmi más nem érdekelt akkoriban, mint ezek; zenekarokban játszottam, keményen ittam, éltem ezt a könnyű életet... Eszem ágában sem állt mást csinálni... Aztán találkoztam egy olyan énekesssel, Pajor Tamással, aki hozzám hasonlóan élt, míg meg nem tért, és ez alapvetően megváltoztatta az egész életét. Elbeszélgettem vele arról, hogyan találkozott Jézussal, s a beszélgetésünk végén a könnyeim csorogtak. Ő hívott abba a hívó közösségbe, amelynek ő a tagja volt. Én nem akartam megtérni, de az az erő és az a szeretet, ami ott tapasztaltam, nagyon megragadott. Rám tört egy Isten-szerelem érzés, hirtelen rádöbbentem, hogy „mekkora a világ” – előtte mintha szembekötődít játszottam volna...

– Ön a helyi Hit Gyülekezetének a vezetője. Miben különböznek ennek a „kisegyháznak” a vallási tanai a katolikus egyháztól?

– A hittünk alapjának a Bibliát tartjuk, de a Bibliával való kapcsolatunk életként és nem törvényként jelenik meg, az istentiszteleteinken is az életre helyeztük a hangsúlyt, nem a szokásokra. A legalapvetőbb dolognak a Jézus Krisztussal való személyes találkozást tartjuk. Nem fogadjuk el a Mária-kultuszt, a szentek tisztelétét, a csecsemőkeresztiséget, az oltári szentséget... Hiszünk abban, hogy újjá kell születni, amelynek a pecsétje a szentlélekkel való betöltekezés mellett a vízkereszttség is.

Látogatóban egy Vörösváron élő bosnyák családnál

Öt évvel ezelőtt azt gondoltuk, hogy Európában soha többé nem lesz háború, hogy 1945-ben örökre lezáródott egy barbár korszak, ahol emberek tízmillióit lehetett halálba küldeni mindenféle hamis ideológiák alapján. Tévedtünk. Túlságosan hittünk eszmékben, kultúrákban, túlságosan hittünk a józan észben. Pedig Káin és Ábel óta semmi sem változott ezen a sárgolyóbison. Az emberiség történetét ma is vérrel írják. És azzal lesz írva tízezer évnek utána is. A gyilkos Káinok közöttünk járnak, és mit sem tehetünk ellenük.

A balkáni háború kitörése sokkolta Európát. Épeszű ember nem hitte el, hogy a harmadik évezred felé ilyen még megtörténhet a vén földrészen. A csodálkozásnál csak a közöny és a tehetetlenség volt nagyobb. Mi, magyarok már egyszer megtapasztalhattuk ezt 1956-ban, Európa akkor is mélyen hallgatózott. Nekünk csak a szabadságunk veszett oda, a bosnyákoknak majd az egész országuk.

Európa Mohácsa Bosznia. Hogy most mégis béke lesz, az nem az európai politikások érdeme. Csak éppen elfáradtak a gyilkosok. És most pihennek egy keveset.

Vörösváron él egy bosnyák család, akik a háború borzalmai elől menekültek hozzánk. 1992-ig, a háború kitöréséig egy Szerbiával határos városban laktak. Egy szép napon aztán gránát robbant az ablakuk alatt. A gyerekeket beborította a törmelék. Nemi volt más választásuk, menekülniük kellett. Csak a családfő maradt Boszniában, aki a város megszállásáig annak polgármestere volt, a család többi tagja – feleség, két gyerek, nagyszülők, dédszülők – Budapestre menekült, távoli rokonaikhoz. A városban a bevonuló ellenség háborús bünteteket is elkövetett, Európa erről akkor még nem akart tudomást venni. Megrendülten mesélnek arról a kétszáz bosnyák férfiről, akiket a város elfoglalása után többé senki sem látott.

A feleség újvidéki magyar családban született, így a magyarországi letelepedés nem okozott olyan nagy nehézségeket, mint másoknak. Így sem volt könnyű. Az emberek részvétlensége és a bürokrácia sok nehéz órát szerzett a számukra. De nem adták fel. Lakást béreltek Budapesten. A zajos és zsúfolt fővárost azonban nem tudták megszokni, a szomszédok sem nézték őket mindig jó szemmel. Elhatározták, hogy vidékre költöznek. Minden kimenekített vagyonukat összehajtották, és Vörösvár határában megvettek egy víkendházat, amit azóta is bővítetnek, hogy mindenki elférjen. Mert nagy a család. Összesen tízen vannak. Tavaly óta a családfő is velük lakik – ő is odahagyta Boszniát –, és nemrég született meg a harmadik gyerek. A család legidősebb tagja a kilencvenkét éves nagypapa, aki szemlátomást jó egészségnek örvend.

A család orvosa kalauzolt el hozzánk, aki már többször járt nálunk, mégis eltévedtünk az utcanévtáblák nélküli üdülőtelepen. A férfi már kint állt a ház előtt, integetett, hová álljunk be az autóval. Bosnyáku szót hozzánk, magyarul még nemigen tud. Az invitálást így is megértettük, beléptünk a házikóba, melynek nyers fabútorait ő készítette: priccsek, egy egyszerű asztal és egy kis bölcső dicséri az ügyes kezeket.

Bor és sütemény kerül az asztalra, s miközben a doktor úr a recepteket írja, megoldódik a beszéd fonala.

– Otthon húszszor ennyink volt – mondja az asszony, karjaiban tartva csecsemőjét. – A férjem ismert elektronikai mérnök volt Boszniában, találmányai voltak, jól keresett. Én magam fizikus vagyok. Magyarországra érkezésünk után egy recepción dolgoztam. Most a pici miatt nem dolgozhatok, és a férjem sem talál magának megfelelő munkát. Egy német rokonunk küld időnként egy kis pénzt. Abból élünk.

– A magyar állam nem tud sokat segíteni a menekülteknek, hiszen maga is szorult helyzetben van – veszi át a szót a férj, s a feleség hűségesen és folyékonyan fordítja a szavait. – Mindenesetre az ingyenes orvosi ellátást megkapjuk, és a vörösvári önkormányzattól is kapunk támogatást.

– A hírek szerint a hazájukban most ismét béke lesz, visszamennek-e, ha tényleg konszolidálódik a helyzet? – kérdezem a családfőtől.

– Nekünk nincs hova hazamennünk, a város, ahol az otthonunk volt, továbbra is szerb megszállás alatt van.

– Hogyan látja hazája jövőjét?

– Mi, bosnyákok egy igazi katasztrófát éltünk át, számunkra egy egész világ omlott össze, amellyel együtt az emberi értékek is megsemmisültek. A világon jelenleg a rasszizmus uralkodik... Állandó harc folyik a jó és a rossz erői között... A történelem mindig csak a földgömb egy meghatározott részén játszódik le, ebben a pillanatban most éppen Boszniában. Bosznia most maga a történelem... Ez nem egy lokális háború, ez világháború. Egy modern világháború, amely egy területen összpontosul. Az orosz rakéták a földön vannak, Szerbiában, az amerikaiaké meg a hajókon... Én azonban nem kételkedem a végső eredményben. Hiszek istenben, és a jó győzelmében. Hiszek Bosznia jövőjében.

A család legfiatalabb sarja, akire ez a jövő is vár, most hirtelen sírásba kezd. Az asszony – miközben rendületlenül fordítja férje érzelmekkel átfűtött szavait – kigombolja a blúzát, és szoptatni kezdi a kicsit. Jelképes erejű a jelenet. Ady szavai jutnak eszembe: „Az Élet él, és élni akar.”

Ez a kis csöppség a jövő záloga.

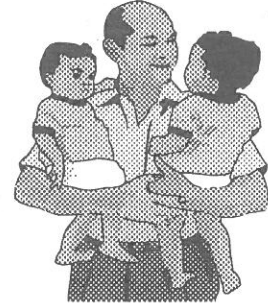
Nem tud ő még háborúról, aknazárról, menekültekről, gyilkos Káinokról...

Jaj, ne is tudjon róluk sohasem!

Fogadd őt szívedbe, neveld fiadnak, Európát

F. A.

Nyílt levél a vörösvári családokhoz

Immár 4. évébe lép január elsejével a Nagycsaládok Országos Egyesülete védőszárnyai alatt létrejött pillisvörösvári csoport. Tevékeny, élménygazdag éveket tudhatunk magunk mögött. Kéthetenkénti klubtalálkozóinkon vendégeinkkel, gyermekeinkkel közösen „okosodunk”, játszunk.

A család befogad, ápol és búcsúztat – a családon belül a gyermek a mi legfontosabb emberi kincsünk. Nagyobb megbecsülést érdemelne manapság mindannyiunktól, a társadalomtól... Ezt igyekszünk pótolni helyileg létezésünkkel.

1994-ben a Nemzetközi Családév kapcsán többek között fotó- és rajzkiállítás rendeztünk. Két ízben írtunk ki pályázatot a falubeli gyermekek számára, 1994-ben az óvodások, kisiskolások részére, majd 1995-ben a felső tagozatos diákoknak. Évente eljön hozzánk a Mikulás, és farsangi bált is tartunk. Az 1995-ös nyílt gyermeknapunkon már a csoporton kívüli falubeli gyermekeket is vendégül láttuk.

1994-ben lelkes nagycsaládok anyukák áldozatos munkája révén valósult meg a Falukarácsony. A telt házas színházteremben gyermeket, szülőt sikerült megörvendeztetni a másorral, ajándékokkal.

A Falukarácsony és az ez évi pályázat lebonyolításában a helyi Környezetvédő Egyesület tagjai is részt vettek. Különösen fontosnak tartjuk az együttműködést, hisz mindkét „csapat” most teszi meg elszántan (mindannyiunk feladata lenne!) a jövő felé vezető úton az alaplépéseket! Óvjuk, védjük, tisztítjuk környezetünket gyermekeinkkel együtt, hogy legyen éltető közeg még a jövőben is. (Reméljük, lesz újabb nemzedék is...) Programjainkat óvodákban és a Községi Házban olvashatják. Szívesen látunk kicsiket és nagyokat, nagycsaládokat és pártolókat összejöveteleinken.

A karácsony a szűkebb, tágabb család, a gyermekek, a szeretet ünnepe. Ezúton kívánunk kicsiknek és nagyoknak meghitt órákat, szép, közös élményeket, együttléteket! Az új esztendőre pedig bizakodást és feltétlen hitet a jövőben!

Legközelebbi találkozásunk 1996. január második csütörtökjén, délután öt órakor lesz a Községi Házban.

NOE Pillisvörösvári Csoport

Együtt a tantestülettel, az önkormányzattal

Gordos Dénes iskolaigazgatót talán nem kell bemutatni olvasóinknak, hiszen a pilisvörösvári Tempлом Téri Általános Iskola igazgatói munkakörébe kerülése előtt már az egész ország megismerhette pedagógiai programját és munkáját a Magyar Televízió filmjeiből és az országos napilapokban megjelent cikkekből. Már a harmadik tanévet vezeti iskolájában, és részt vesz a település szolgálatában, mint önkormányzati képviselő. Akik figyelemmel kísérték eddigi munkáját, meggyőződhetnek arról, hogy az iskolában új oktatási modelleket honosított meg, az iskolának a szülők által is elismert tekintélyt szerzett.

– Milyenek ismerték meg a pilisvörösvári gyerekeket, tanítványainak szüleit és a tantestületet?

– A pilisvörösvári tanulók közössége más, mint a főváros gyerekserege. Nagyon megszerettem a vörösvári gyerekeket. Legnagyobb részük kedves, tiszteltető, ápolat és igyekvő tanuló. Megtapasztaltam, hogy szüleik nagyon szorgalmas, törekvő emberek, akik nagy gondot fordítanak gyermekeik iskolázására, nevelésére. Sok szülővel személyes kapcsolatom is kialakult. Örömmel veszem észrevételeiket – ha kell, bírálatukat –, segítségüket, amelyet munkámban hasznosítani tudok.

A tantestület tagjai olyan értékek birtokában vannak, hogy az együttműködés mindig örömet jelent számomra. Különösen megkapott annak a felismerése, hogy iskolám pedagógusi közösségében színes és karizmatikus egyéniségek tették magukévá vezetői programomat. Sokszor tanítjelét adták annak, hogy bizottsággal hagyatkozhatok rájuk, és partnereim az oktatás és nevelés kérdéseiben, a gyermekek testi, szellemi és erkölcsi fejlesztésének szolgálatában.

– Igazgató úr, hogyan értékeli a gyermekek személyiségének gyarapítására irányuló munkát a már többször megfogalmazott pedagógiai értékrendjének tükrében?

– A gyermekek erkölcsi nevelése, lelki értékeinek gyarapítása elsősorban a szülők feladata. Ezt a szándékot folyamatos pedagógiai hatással segíti az iskola. A gyermeknek is személyi méltósága folytán elidegeníthetetlen joga van az olyan neveléshez, amely megfelel élete céljának, amely alkalmazkodik egyéni képességeihez, a nemzeti és nemzetiségi hagyományokhoz, de ugyanakkor nyitott más értékrendszer irányába is. Ez a pedagógia türelmes és toleráns, ebből a körből nem zár ki senkit. Mindig is hangoztattam, hogy az igazi nevelés a személyt gazdagítja, de egyúttal javára van annak a társadalomnak és településnek is, amelyben mint felnőtt majd tevékeny szerepet vállal.

Nagyon fontosnak tartom az iskola menedzselését. Változó országunkban a jövő iskolája a vezető szemléletváltását kötelezővé teszi. Az iskola igazgatója egy intézménynek szakmai, pedagógiai, gazdasági és erkölcsi menedzsere. Felmértem a szülők igényeit, meghallgattam tantestületem véleményét, és számbavettem a lehetőségeket: így került sor az informatika és számítástechnika tagozat, a testnevelési tagozat bevezetésére a korábban

már beindított gyógypedagógiai és ének-zene tagozat mellett, és ezért teremtem meg a német nemzetiségi nyelv oktatásának feltételeit az angol idegen nyelv oktatásával együtt. Igyekeztem pedagógustársaim munkafeltételein javítani. Az eltelt időszak már jelzi az eredményeket.

– Az iskolák és pedagógusközösségek egyre nehezebb helyzetbe kerülnek országosan is. Hogyan csapódik ez le Vörösváron?

– Pilisvörösváron sem gondtalan az alapfokú oktatás helyzete. Az oktatás irányítása és finanszírozása olyan szokatlanul bonyolult kihívások elé állítja a döntéshozókat, a képviselő-testületet, amelyre már nem lehet a hagyományos háttérregyeztetéssel és alkuformáló politikálással választ adni.

A demokratikus döntéshozatal legitimációs alapkérdése, hogy mennyiben tudja az alapfokú közoktatás keretfeltételeit bizonyíthatóan és intézményesen a helyi közösség elvárásrendszerére alapozni. Más szóval mindaddig Pilisvörösváron sem lehet megszabadulni személyes összefonódásokon alapuló érdekérvényesítésektől, amíg a nagyközségi politikaformálás nem terelődik olyan intézményes útra, amelyben az önkormányzat által meghatározott, a szakmai érdekképviseléssel is egyeztetett keretek biztosítják a külső elvárások érvényesülését, a szülők igényeit, az iskola autonómiájának csorbítatlanságát.

– Ön önkormányzati képviselő is. Hogyan tudja ezeket a feladatokat összeegyeztetni?

– A múlt évi önkormányzati választás alkalmával tagja lettem a Pilisvörösvári Önkormányzat Képviselő-testületének. Rendkívül érdekes és számomra tiszteletre méltó feladatot jelent Pilisvörösváron képviselőnek lenni. Mint az iskola igazgatója, nagyon sok olyan információval rendelkezem, amelyet hasznosítani tudok a testület döntéshozó munkájában. Mint önkormányzati képviselő pedig egy nagyobb közösségi érdeket tudok szolgálni, amely egyrészt a település fejlesztésére, másrészt a közösség ügyeinek szolgálatára irányul.

Nagyon jól és harmonikusan illeszkedik ez a két feladatkör. Eddig még nem kellett megalkudnom sem szakmai, sem politikai téren. Nagyon sokat tanultam képviselőtársaimtól. Sokat tehetek a település, az iskola, a tantestület, a szülők és a gyermekek érdekében.

– Karácsony közeledtével hogyan fogalmaznánk meg tanítványainak és pedagógustársainak ünnepi jókívánásait?

– Iskolám tanulói a hagyományoknak megfelelően egy csodálatos karácsonyi ünnepségre készülnek. A Diáktanács a műsort összeállította. Ezek a karácsonyi ünnepségek nekünk, pedagógusoknak is nagy élményt jelentenek. Pedagógustársaim az oktató, nevelő munka mellett a hétköznapiak során is szeretetüket nyújtják a gyerekeknek. Ezért az idei karácsonyi ünnepen sem lehet más közös feladatunk, hogy a karácsonyi gyertyák fénye mellett helyezzük el a gyermekek szívében az önzetlen szeretet parányi lángját. Apojuk ezt az értéket, hogy betöltsse szívünket-lelkünket egészen.

Babik Zoltán

A Vásár téri iskola Csutka Színpada a Vidám Művek Fesztiválján

Inmár második alkalommal rendezték meg november 11-12-én a Ferencvárosi Művelődési Házban a Vidám Művek Fesztiválját, amire pályázat útján lehetett bejutni. Mi a Rómejő és Dzsulija című paródiával pályáztunk, amit először a diákhéten, majd a Vörösvári Napok alkalmával adtunk elő. Bár a pályázatunkat a határidő lejártá után küldtük el, a zsűrinek annyira megtetszett a darab szövegkönyve (amelyet a férjem írt), hogy azonnal felvettek minket a műsorba.

A fesztivál résztvevői az ország minden részéből érkeztek. Így például Hajdúböszörményből a Kentaur Színpad, Kecskemétről a Morbid Színpad, Budapestről a Fantom Pódiúm és a Vörösmarty Gimnázium drámatagozata. A fesztivált az Országos Versmondó Egyesület szervezte.

A fesztivál hangulata fantasztikus volt. Bár a Rómejő és Dzsulija szereplői talán még soha nem izgultak ennyire, nagy sikert arattunk, minden poén bejött, a nézők végig hahotáztak, és gyakran beletapsoltak az előadásba. A végén igazi vastapsot kaptunk, mint a profi színészek.

Mivel a verseny csak a fesztiválra való bejutásig tartott, a fesztiválon már helyezések nem voltak. A legjobb előadásokat – így a miénket is – könyvjutalommal díjazták.

Sokáig emlékezetes marad számunkra ez az előadás, melynek szereplői megérdemlik, hogy felsoroljuk őket:

Rómejő – Horváth László
Dzsulija – Sörös Judit
Kaputlett – Balázs László (mint vendég)
Kaputlettné – Peller Anna
Montagulya – Fetter András
Montagulyáné – Horváth Brigitta
Prologós – Margittai Réka

Elhatároztuk, hogy darabunkkal benevezünk a most induló KI MIT TUD-ra is, amelyen reméljük, szintén szép sikereket fogunk elérni. Nézzünk rekeszizmaidat nem fogjuk kímélni újabb darabjainkkal sem, amelyekben „halhatatlan klasszikus remekműveket” (Piroska és a farkas, Hófehérke és a hét törpe stb.) fogunk parodizálni.

A Német Nemzetiségi Általános Iskola színjátászt legközelebb karácsonykor láthatják majd a nézők a gimnáziummal közösen rendezendő betlehemes műsorban, amelyet a helyi kábeltelevízió is közvetíteni fog.

Fogarasy Attiláné
szakkörvezető, ig. h.

Jog vita nélkül

A KÖZJEGYZŐ

A közjegyzőről néhány évvel ezelőttig a lottósorsolás jutott az eszembe, s talán ezzel nem vagyok egyedül. Egy ügyvédről vagy egy bíróról többé-kevésbé mindenki meg tudja mondani, hogy mivel foglalkozik, mi a feladata, a közjegyzőről viszont keveset tudunk. Pedig az ő munkája sem kisebb jelentőségű, mint az előbbieké. Az ügyvéd ügyfelének érdekeit akarja érvényesíttetni, a bíró az igazságot próbálja eldönteni egy peres ügyben. A közjegyzőnek az a feladata, hogy egy ügy el se jusson a bíróságra. Sok pereskedés elmaradhatna akkor, ha egy szerződést szabályosan, közjegyző segítségével kérve kötnének meg, s nem otthon, a hokedlin írják meg egy sajtópapírra megnyalozott tintaceruzával.

A közjegyzői hivatal hazánkban a piacgazdaság kialakulása és a rendszerváltás óta ismét fontossá vált. Az egyre nagyobb számban alakuló magánvállalatok, bt-k, kft-k megnövelték az okiratforgalmat, s egyre jobban igényelték a „hiteles helyek”, a közjegyzői hivatalok tevékenységét. Jelenleg az országban 232 közjegyző dolgozik, több, mint a rendszerváltás előtt.

Pilisvörösvár sokáig a III. kerületi hivatalhoz tartozott, de ott annyira megnövekedett az ügyfélforgalom, hogy szükségessé vált a Pilisi-medence községei számára egy önálló közjegyzőség létrehozása.

Dr. Stigel Judit közjegyző nemrégiben foglalta el hivatalát Pilisvörösváron, a Halmschlager-irodaház első emeletén.

– Mivel foglalkozik egy közjegyző? – természetesen neki a teljesen laikus kérdést.

– A közjegyző egyrészt hatósági feladatokat lát el – ez a hagyatéki ügyekre terjed ki –, másrészt tényeket tanúsít, másolatokat, aláírásokat hitelesít, és közjegyzői okiratokat készít. A közjegyzőt a törvény okirat, pénz és értékpapírok megőrzésére is felhatalmazza.

– Melyek a leggyakoribb ügyek?

– A munkánk nagy részét a hagyatéki ügyek teszik ki. A közjegyző eljárásának az a célja, hogy az örökléssel kapcsolatos valamennyi kérdés jogvita nélkül rendeződjék.

– Mit értünk tények tanúsítása alatt?

– Mondana rá egy példát?

– A legutóbbi esetet említeném meg, amikor megkértek, hogy legyek jelen a Polgármesteri Hivatalban egy pályázat felbontásakor. Nekem azt a tényt kellett tanúsítanom, hogy a pályázat felbontása szabályosan megtörtént.

– Okirat megőrzése, ha jól sejtem, leggyakrabban a végrendeletek megőrzését jelentheti. Miért előnyösebb, ha én a közjegyzőnél tartom a végrendeletemet, és nem otthon az éjjeliszekrényben?

– Ha egy végrendeletet letétbe vesz a közjegyző, az akkor is szabályos végrendeletnek számít, ha alaki hibája van: géppel van írva vagy nincs minden oldalán aláírva. Ha valaki otthon végrendeletet készít, megvan a veszélye annak, hogy érvénytelen végrendeletet hagy hátra.

– Mi történik abban az esetben, ha valaki több végrendeletet is készít?

– Akkor a legutolsó szabályos végrendelet az érvényes.

– Honnan lehet azt tudni, hogy az elhunyt-nak volt-e egyáltalán végrendelete?

– Ha az örökösöknek tudomásuk van róla, akkor kötelező bejelenteniük. A végrendeletkező kérelmére a végrendeletet a közjegyzői kamara központilag nyilvántartja. Ha az elhunyt után vagyon maradt, a hagyatéki eljárást folytató közjegyző megnézi a központi nyilvántartásban, hogy hagyott-e az öröktagyó végintézkedést, majd kikéri a nyilvántartás alapján a végrendeletet attól a közjegyzőtől, akinél azt letétbe helyezték.

– Pénz és értékpapírok megőrzése hogyan történik? Bárki behozhat ide egy koffernyi pénzt, hogy őrizze meg egy ideig?

– A közjegyző hivatala természetesen nem bank. Közjegyzői okiratba foglalt szerződések megkötése esetén azonban előfordulhatnak olyan kikötések, hogy az egyik szerződő fél csak abban az esetben juthat hozzá a szerződésben lefektetett összeghez, ha bizonyos feltételeket teljesít. A kifizetés időpontjáig a közjegyző bizalmi őrzésbe veszi a pénzt vagy értékpapírokat, amit a felek által megjelölt módon bankban helyez el. A pénzt csak a közjegyző veheti fel a bankból. Ez a módszer különösen Németországban és Ausztriában kedvelt, Magyarországon még nem igazán működik.

– Tegyük fel, hogy én szeretnék egy adásvételi szerződést kötni valakivel, kihez forduljak, ügyvédhez vagy közjegyzőhöz?

– Adásvételi szerződés, csereszerződés, társasági szerződés megkötésével nem kell feltétlenül ügyvédhez fordulni. Mindezeket közjegyzői okirat formájában egy közjegyző is elkészítheti. Az ügyvéd előnye abban van, hogy a közjegyző teljes képviseletet nem láthat el, bíróságon nem képviselheti az ügyfelet – kivéve a cégbíróságon és a földhivatalban.

– Mennyire ismerik már a vörösvári hivatal a környék lakói?

– Egyelőre még nem vagyunk nagyon ismeretek, lassan növekszik csak ügyfeleink száma, akik főleg hagyatéki ügyekben keresnek fel minket. Mi magunkat nem reklámozhatjuk, nem adhatunk fel hirdetéseket, de természetesen megteszünk mindent azért, hogy a Pilisi-medence polgársága megismerje a tevékenységünket. Nemrégiben szerveztünk például a környező községek önkormányzatai hagyatéki előadói számára egy sikeres szakmai napot, aminek az ismerkedésen túl az volt a célja, hogy egységesítsük a gyakorlatot, és az előadók jogi felvilágosítással tudjanak szolgálni majd azokban az ügyekben, amelyekkel munkájuk során először ők találkoznak, és amelyek aztán később hozzánk kerülnek.

F. A.

TŰZVÉDELEM

A Pilisvörösvári Önkéntes Tűzoltó Egyesület nevében köszöntöm a vörösvári lakosokat, szeretném felhívni a figyelmüket néhány fontos tűzvédelmi kérdésre.

Ha fellapozzuk a tűzoltók eseménynaplóját, abban gyakran találunk olyan tűzesetekről szóló jelentést, ahol örízetlenül maradt égő szén-, olaj- vagy gáztüzelésű készülék okozta a tüzet. Természetesen mindenki fűtött, meleg lakásba szeret hazatérni, érthető tehát, hogy a lakók távollétében is működnek a különböző fűtőberendezések. A sugárzó hő, a kipattanó szikra, a túlada-golt fűtőolaj és a légtérbe szivárgott gáz tüzet okozhat.

Hogyan hárríthatjuk el a veszélyt? Minden szerkezet meghibásodhat valamilyen külső hatásra, vagy műszaki okból, ezért fontos, hogy a nyári tüzemeltetési szünetben vizsgálattassuk meg szakemberrel fűtőberendezéseinket. Figyelmtünk terjedjen ki a kémények állapotára is. A koromlerakódás a legnagyobb veszély. A korom begyulladhat, de repedés vagy tégladarabok lehullása is előidézhethet tűzveszélyt. Külön felhívom a figyelmet a tüzelőtárolásra. A szén, a brikett öngyulladás-veszélyes, ha nagy tömegben tároljuk zárt helyiségben. Ha felmelegedést észleltünk, lapátoljuk át a szent. Célszerű valamilyen szellőzőnyílást is hagyni cső vagy deszka alkalmazásával.

Közeleg a karácsony ünnepe. Vigyázzunk a csillagszórókra és a karácsonyfakégyökre, a gyantás fenyőfa könnyen tüzet fog. Ha elmegyünk otthonról, kapcsoljuk ki az áramot, nehogy hazaérvén kiégett lakást találjunk.

A tűzvédelem közös érdek, egyesületünk akkor képes községünk lakosságának javait megvédeni, ha a lakosok is segítséget nyújtanak. Ezért kérem, hogy összefogással segítsék egyesületünket. Hívjuk közénk a fiatalokat, szeretettel várunk mindenkit, aki munkánkat segíteni, megismerni kívánja.

Egyesületünk nevében kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet, szeretetet, békességet és jó egészséget kívánok mindenkinek.

Denk Ferenc
az egyesület elnöke

Tisztelt Ügyfeleink!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a közjegyzői iroda 1995. december 27-29-ig zárva tart. Legközelebb 1996. január 2-án állunk rendelkezésükre.

Hivatali órák:

hétfő, szerda: 9-12, 13-17 óráig,
kedd, csütörtök: 9-12, 13-16 óráig,
péntek: 9-12 óráig.

SZENT MÁRTON NAPJA

Kedves és szép hagyomány falunkban a Márton-napi lampionos felvonulás. Mindössze néhány éves múltat tekinthet vissza ez a kicsiket és nagyokat egyaránt megmozgató rendezvény, de évről évre egyre többen vesznek rajta részt. A leglátványosabb az idén is a Vásár téri iskola és a Gradus Óvoda közös felvonulása volt. A Hősök teréről induló lampionos menet a Dózsa György úton vonult végig, Szent Mártonról énekelve. A templomban a felvonulókat ünnepi műsor fogadta, majd a naphoz illően minden gyerek egy-egy perecet kapott ajándékba.

Mai világunkban, ahol lassan a pénz válik az egyetlen értékmerővé, az ilyen ünnepi alkalmak, ahol a gyerekek elé más értékeket is állítunk: az önzetlenséget, segítőkészséget, a felebaráti szeretetet, felbecsülhetetlen szolgálatot tesznek egy új, egészségesebb lelkületű és szellemű generáció kinevelésében.

Szent Márton a középkor egyik legnépszerűbb szentje volt. A legenda szerint 316 körül született Savariában (a mai Szombathelyen), állítólag ott, ahol ma is áll a középkori eredetű Szent Márton templom.

15 éves volt, amikor besorozták a római hadseregbe és lovas testőrtiszt lett. Nemcsak vitézségével tűnt ki katonatársai közül, hanem jóságával, szeretetével, a betegek és a szegények iránti részvételével is.

A legenda szerint egyszer télen, amikor Márton katonáival egy franciaországi város felé tartott, a város kapu-

jához érve meglátott egy didergő koldust. Annyira megszánta, hogy levette köpenyét, kardjával kettéhasította, és a felét a koldusnak adta.

Ezután éjjel álmában megjelent neki Jézus, és tudomására hozta, hogy koldus alakjában vele tett jót. E látomás hatására 18 éves korában megkeresztelkedett.

Mártont később püspökké szentelték, s mint jó pásztor látogatta nyáját, prédikált, erőt öntött a hívekbe. A nép atyjaként szerette püspökét, aki segíteni és békességet teremteni akart mindenütt, és aki úgy élt közöttük, mint a legszegényebbek.

Halála után szentté avatták. Nevét számos templom, vár és kolostor őrzi. Nevét viseli több helység is: Bükk-szentmárton, Csíkszentmárton, Győr-szentmárton, Szigetszentmárton és mások.

Szent Mártont a nép a szívébe zárta. Alakjához több szokás fűződik. Bajorországban, a Rajna vidékén, akár csak a Mikulást, Szent Mártont is a gyermekek barátjaként tisztelik.

Németországban rendezték meg először a Márton-napi lovaglást, amikor Szent Márton megszemélyesítője átlovagolt a városon, s közben cukrot, diót, édességet osztott a kisgyerekeknek, akik énekszóval, lampionokkal kísérték:

*Ich geh' mit meiner Laterne
und meine Laterne mit mir.
Dort oben leuchten die Sterne,
und unten leuchten wir.
Mein Licht ist aus, ich geh' nach Haus!
Rabimmel, rabammel, rabum.*

*Durch die Straßen auf und nieder
leuchten die Laternen wieder,
rote, gelbe, grüne, blaue,
lieber Martin, komm und schau!*

Ha péntek, akkor Gilde!

A Gilde sörözőben mindig történik valami, amire érdemes odafigyelni azoknak, akik a sör és az ízes falatok mellett a művészetet is szeretik. Októberben Peller Anna énekében gyönyörködhetek a vendégek, és Bihari Sándor akvarelljeit csodálhatták meg, novemberben Müller Mária vörösvári autodidakta festő kiállítása nyílt meg, és december 22-én egy kis karácsonyi meglepetésben részesülhetnek azok, akik szeretnének kellemesen eltölteni itt egy-két órácskát a közelgő ünnepek előtt.

Nanyista Istvánnét, a tulajdonost régóta érdekli a művészet, a gyerekeivel azelőtt gyakran járt múzeumba, kiállításokra, mostanában azonban nagyon elfoglalt, így aztán nem ők mennek a kiállításra, hanem az „jön hozzájuk”. A vendégek eleinte talán nem is nagyon vették észre a falakat díszítő képeket, mostanában azonban már sokan azért jönnek el minden hónap utolsó péntekén a Gildebe, mert tudják, hogy itt megint valami szépet láthatnak vagy hallhatnak. És ebben nem is szoktak csalódnii.

F. A.

Vörösvár csalogánya!

Péntek délután volt, október 27-e. Éppen az ebéd utáni szieszta ideje. Újságot olvasással voltam elfoglalva, mikor férjem azzal állt elő, hogy meghívásunk van Pista barátunktól a Gilde sörözőbe Peller Annának, a nemzeti-ségi énekkar szóelőnékesének a lemezbemutatójára. Nosza – mondom –, elmegyünk! Már többször hallottam ezt a nevet, de a hangját még sohasem. Én magam is szívesen énekelgetek – főképpen magyar nótákat – baráti körben, de nagyon kíváncsi voltam falunk azon egyéniségére, aki ki tud állni a nagyközönség elé szólóban.

Szerencsénk volt, barátunk azon asztalnál ült, ahol az énekesnő. Percek alatt megtaláltuk az összhangot – a zene és az ének szeretét! Östehetség, autodidakta módon sajátította el a német hangzás technikáját. Kíváncsi-an vártam az immár kiadott kazetta anyagának élő előadására. Csodálatos volt!!! Hát még akkor, mikor odahaza meghallgattam a kazetta stúdióban felvett anyagát a Bravi Buam sramlizenekar kíséretében.

Tösgyökeres vörösvári lévén, gyerekkorom óta kísérem figyelemmel falunk kulturális életét (lévén az 50-es években dalárda, színjátszó csoport, táncsoport tagja), de még ilyen ígéretes tehetsége nem volt a falunknak.

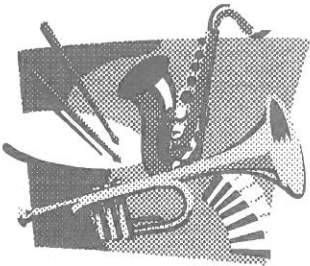
Vörösvárnak van, illetve lesz egy igazi híressége, ha mi, vörösváriak támogatjuk, és segítjük őt érdeklődésünkkel és szeretetünkkel.

Elhozta hozzánk az Alpok hangját – a jódlit – a Pilisbe! Köszönet érte. Köszönjük neked, Anna! Nagyon büszkék vagyunk rád!

Nagyiné Gróf Zsuzsa

Jótekonysági bál

a Templom Téri Általános Iskola
informatikaterméért

Iskolánk jótekonysági bált rendezett november 10-én a Művelődési Házban. A rendezvény célja új számítógépes szaktantermünk kialakításának anyagi támogatása volt.

Iskolánkban harmadik éve folyik az informatika tanítása. Jelenleg négy alsó tagozatos osztályban, tagozatos oktatási formában, heti 3-3 órában tanulják a tantárgyat tanulóink. Emellett minden hatodik és minden hetedik osztály egy-egy csoportjában 1-1 órában folyik informatikaoktatás. (Nem tagozatos formában.)

Jelenleg az informatika szaktantermünk kihasználtsága 100 %-os, délelőtt harminc órában tartunk benne foglalkozásokat, ehhez adódnak hozzá a délutáni szakkörök.

A szülők körében jó vélemény alakult ki informatikaoktatásunkról, ezért szeretnénk az 1996/97-es tanévben is felkínálni ezt a tanulási formát a leendő első osztályos tanulóknak.

A Nemzeti Alaptanterv 10 műveltségi alapterületet határoz meg, ezek egyike az informatika. Magunkra nézve kötelező érvényűnek tekintjük Vámos Tibor akadémikus kijelentését: „Fontos, hogy a számítógépes frástudás olyan természetessé váljék az iskolákban, mint az írás, olvasás.” Ezért tenni akarunk... Tantestületi értekezleteinken, illetve szülői munkaközösségi megbeszéléseken alakítottuk ki a közös munkatervet második számítógépes szaktantermünk kialakítására vonatkozóan. Eldöntöttük, hogy a cél érdekében részt veszünk pályázatokon, megkeresünk cégeket, bankokat, intézményeket, hogy lecserelésre kerülő PC-iket oktatási célra iskoláknak ajánlják fel. Jótekonysági bált szervezünk azért, hogy a bevételből megkezdhesük az új informatikaterem felszerelését.

Az előkészítés során bálunkat meghírdettük az iskola dolgozóinak, az SZMK tagjainak, fáluszerre plakátokat helyeztünk el, meghívót küldtünk tanulóink szüleinek, az önkormányzati képviselőknél. Meghívásunk megjelent a Duna Televízió teletexén, valamint a pilisi kábeltelevízió hirdetésében, értesítettük a Népszabadság Pest megyei mellékletét is.

A Szülői Munkaközösség tagjai, az iskola tanárai elkezdtek a belépőjegyeket árulni, és összegyűjtötték a tombola-felajánlásokat. Pótliné Herbai Ágnes igazgató asszonytól ingyen megkaptuk a Művelődési Házat; az Ungarndeutsche Jungs együttes tagjai és vezetője, Braun Gyula is felajánlották ingyenes szereplésüket; Nick György, a Fetter

étterem tulajdonosa a bálí büfé bevételének tiszta jövedelmét adományozta a számítástechnika-terem kialakítására; Halmshlager Antal úr ingyenes virslit, kolbászt juttatott a bálózkodóknak; pogácsát, péksüteményt kaptunk a Sváb pékségtől, illetve Tácsik úrétől; süteményt, tortákat Wippenhauser Mártontól, Valencsics Emiltől, valamint a Szülői Munkaközösség tagjaitól. Többen pénzádományral is támogatták a rendezvényt.

A fenti segítséget a szervezők és az iskola tanulói nevében megköszönjük.

Külön köszönetet mondunk Mirk Józsefnek, a MIRKBAU tulajdonosának, aki igen nagy összegű adományt utaltatott át számunkra a terem berendezésére.

A bálon Gordos Dénes, az iskola igazgatója köszöntötte a megjelenteket, majd Grószné Krupp Erzsébet polgármester asszony nyitotta meg a bált, ahol a Templom Téri Általános Iskola népi táncegyüttesének nyitótáncával kezdődött el a szórakozás, a mulatozás, a tánc, a buli..., ami reggel 4 óráig tartott. Nagy-nagy vigalom közepette kerültek kisorsolásra a felajánlott tombolátárgyak.

Köszönetet mondunk minden tombolátárgyat felajánló – bálunk sikeréért így sokat tevő – támogatóknak:

Havas Ferencné, Fantázia RT, Vörösvár Kft. Cipőbólt, Steckl József, Szintai Papír-bólt, Gondola Pizzeria, Ceglédi Tiborné, AmigoSoft, Vadnai Györgyné, Fetter György, OTP Pilisvörösvári Fiókja, Áprily Ferenc, Molnár Sándor, Pilisvörösvár Önkormányzatának jegyzője, Szógyényi Csaba és Mária, Bizinger István, Szivek Mihály, Tóth Gábor, Fetter Lőrinc, Mátrai Máttyás, Wippenhauser Márton, Valencsics Emil, Halmi Étterem, Áprily György, Heim Márton, Mutnyánszky Adám Szakképző Iskola, Komár Ottóné, Rásonyi Gyözőné, Manhertz István, Strack Józsefné-Komár Zoltánné, Pevdi Pilisszentiván, Kálóczy Gusztávné, Terranova Kft., Zsábó Divat, Vigh Ferenc, Liget ABC, Szamos László, Piehl Géza, Pfeiffer Zoltán, Paulné Raczko Ibolya, Marlok Endre, Horn Hajnalka-Wenczl Mónika, Pillér Istvánné, Kovács Mihály, Schäffer Ferenc, Breier Máttyás, Sztinka és Mirk, Szabadság úti Videotéka, Witzlenleiter Károly, JSM Ékszerbólt, Csefő Pál, Botzheim Máttyásné.

Köszönjük az SZMK tagjainak, a Templom Téri Általános Iskola dolgozóinak és minden önkéntes segítőnek a munkáját, amivel hozzájárult a jótekonysági bál sikeres lebonyolításához. Köszönjük a segítséget Bolláné Bognár Margitnak, Kövér Zoltánné-nak és Marlok Endrénének a bál pénztügyeinek intézésében és Koós Ferenc igazgatóhelyettesnek a szervezőmunka összefogásában.

Úgy éreztük, hogy a rendezvény nagyon jól sikerült. A legnagyobb érték a bevétel mellett a szülőknél és közösségeiknél az összefogása. Hiszen az adófizetők pénzéből működteti intézményeit a helyi önkormányzat.

Részlet a bál elszámolásából:

Összes bevétel:	483 912,- Ft
Összes kiadás:	10 979,- Ft
Bevétel mindösszesen:	472 933,- Ft

Felajánlásait továbbra is várjuk!

Az iskola szakmai és társadalmi vezetősége

Bélyeggyűjtő szakkör a Közösségi Házban

A bélyeggyűjtő szakkör megalakulásával olyan szabadidős tevékenységre neveljük a gyermekeket, amely egyben sokrétű nevelő jelleggel bír. Fejleszti a gyermekek művészeti ismereteit, ízlését, takarékoságra nevel, és képessé teszi őket arra, hogy alkotó filatéliai gyűjtőmunkát végezzenek, és végső soron kiállítási anyagot állítsanak össze.

A magyar bélyeg az ország és a nemzet kirakata, tükré. A bélyegen megjelenő tudományos és művészeti ismeretek mellett az ismeretterjesztés szintjén terjeszti a magyar kultúrát. A gyermekek a gyűjtőmunkájuk során közelebbről is megismerhetik a bélyegen megjelenő magyar kulturális értékeket.

A bélyeggyűjtő szakköri munka része az albumkészítés. Ezáltal a gyermekek számára hozzáférhetővé válik az a bélyeggyűjtési kellék, ami egyébként költségei miatt elérhetetlen lenne. Megismerkednek a könyvkötészet alapismereteivel és fogásaival, megismerhetik a papírgyártást, a papír- és vízjeltípusok, a nyomdatechnikai eljárások széles körét.

Alkalmat kínál a szakkör arra, hogy a gyermekek betekinthesse a Bélyegmúzeum és a Postamúzeum gazdag anyagába. A szakkör kapcsolatot alakít ki a Magyar Filatéliai Tudományos Társasággal, és részt vesz annak nyilvános rendezvényein, kiállításain. Ilyen lesz 1996-ban a Magyar Filatelisták Világtalálkozóhoz kapcsolódó bemutató és kiállítás-sorozat.

A gyermekek megtanulják becsülni azokat az értékeket, amelyek létrehozásában személyesen maguk is részt vesznek. Ilyen a gyűjtőmunkán kívül a kiállítási anyag, a népszerűsítő bemutató, amit a gyermekek munkájából állít ki a szakkör.

A szakkör a közösségi és a nemzeti ünnepeken bemutatókkal járul hozzá ezen alkalmak ünnepélyességének emeléséhez, és az ismeretterjesztéshez.

A tanulók kezdeményezésére beinduló szakkör hetente egy alkalommal, pénteken délután 4 és 6 óra között várja az érdeklődő gyermekeket a Közösségi Házban.

*Dobó Attila
körvezető tanár*

A Nyugdíjas Klub taggyűléséről

November 18-án tartotta évzáró taggyűlését Vörösvár legnagyobb és egyik legaktívabb egyesülete: a Nyugdíjas Klub. A kultúrház színháztermében minden szék foglalt volt, amikor délután három órakor *Ruppel Márton*, a klub titkára megnyitotta a gyűlést, ismertette a napirendet. Ezután *Krammer Jánosné*, a klub elnöke vette át a szót, aki köszöntötte a tagságot és a megjelent vendégeket, és köszönetét fejezte ki, hogy érdeklődnek a klub tevékenysége és a nyugdíjasok élete iránt. Mint mondtotta, a klubnak az a feladata, hogy a nyugdíjasok megnövekedett szabadidejét programokkal, rendezvényekkel tegyék változatosabbá, ezek által is erősítve a közösséghez tartozás érzését, és ösztönözve az egymásért való cselekvést.

Ha számba vesszük, hogy milyen változatos és gazdag programjai voltak a klubnak a március 29-i taggyűlés óta, ugyancsak irigykedhetünk fáradhatatlan és számunkra a közösségi életben is követendő példát mutató idősebb polgárainkra:

Márciusban, az ottani veteránok meghívására Gröbenzellbe utazott háromnapos látogatásra 45 klubtag. Áprilisban előadást szerveztek, amelynek gyógyszerész és természetgyógyász vendégei az idős kori betegségekről, a megváltozott gyógyszer-támogatási

rendszeréről és a természetgyógyászati termékekről tájékoztatták a nyugdíjasokat. Májusban vidám majálist szerveztek, és a Községi Házsal, valamint a Heimatvereinnel közösen ünnepelték meg a nőnapot. Nyáron Beregfürdőn és Hajdúszoboszlón a nyugdíjasok országos szövetsége által bérelt házakban üdültek számosan a klubtagok közül. Október 1-jén tartották meg az idősök világnapja helyi rendezvényét a Községi Házsal és a Vöröskereszttel közös szervezésben, amelynek keretében kiállítás is rendeztek.

A klubnak jelenleg 790 (!) tagja van, a rendezvényeket a tagdíjakból és az önkormányzati támogatásból (az idén ez 80 000 forint volt) fedezik. Rendszeresen látogatják beteg társaikat, és amennyire csak lehet, támogatják egymást. A klubtagok közötti kapcsolat fenntartását összekötők is segítik.

A Nyugdíjas Klub tagja a Nyugdíjasok és Idősök „Életet az éveknek” Országos Szövetségének, amelyhez 650 klub tartozik. A szövetség tevékenységét az OTP szponzorálja, az ő segítségüknek is köszönhetően hamarosan szövetségi híradót is megjelentetnek.

Krammer Jánosné beszédében kitért arra is, hogy a nyugdíjasok helyzete az ország gazdasági problémái és az állandó és folyamatos áremelkedések miatt évről évre nehezebbé válik. Nagyon sok nyugdíjasnak okoz gondot a fűtés, a világítás, a gyógyszerek és újabban a gyógyászati segédeszközök drágulása. A klubnak nincs arra lehetősége, hogy ezeken változtasson, az

országos szövetség vezetősége azonban keményen harcol a nyugdíjasok érdekében; petíciókkal és közvetlen tárgyalásokkal már sikerült eredményeket elérni. A kormány jelenleg foglalkozik a jövő évi nyugdíjak emelésével, azonban erről közelebbit, biztos számot vagy százalékot még nem tudunk mondani. Bármennyit is emelnek, a nyugdíjak reálértéke biztosan alacsonyabb lesz a jelenleginél, hiszen ismerjük a januártól életbe lépő áremeléseket – mondotta keserű szavakkal a klub elnöke, majd hozzátette: mindezek ellenére van még a nyugdíjasokban erő és bizakodás, ott van mellettünk a család, gyermekeink, unokáink, örülünk annak, hogy közöttük lehetünk, hogy egészségesek vagyunk, és főleg annak, hogy békében élhetünk. Örülünk itt, a taggyűlésen ma egymásnak, élvezzük a gyűlés utáni műsort és szórakozzunk együtt. Reméljük, holnaptól ismét lesz erőnk a következő időszak nehézségeinek elviselésére – fejezte be beszámolóját Krammer Jánosné.

Ezután a klub hat legidősebb tagjának nyújtott át a vezetőség egy szerény jutalmat.

Grószné Krupp Erzsébet polgármester rövid köszöntőjében hangsúlyozta, hogy igen nagy tisztelettel adózik a község vezetése nyugdíjas polgárainak azért a munkáért, amit az elmúlt évtizedekben a község érdekében végeztek.

A taggyűlést követő műsorban először a *Cziffra György Zeneiskola* és *Művészeti iskola* zenekara játszott, majd a pilisvörösvári Német Nemzeti Vegyeskórus énekében gyönyörködhetek a rendezvény résztvevői. Szólót énekelt *Peller Anna*. A két együttes két közös számot is előadott. A színpadot ezután a *Lányi Ágoston Hagyományörző Együttes* táncosai vették birtokba. Mindhárom művészeti csoport produkciója nagy tetszést aratott öregjeink körében.

A műsor után kezdődött a zenés mulatság, amelyen *Bilik Pál* zenekara húzta a talpalávalót. Idősebb polgártársaink este tízig mulathatták itt az időt, igazolva a bölcs mondást: öregember nem vén ember.

A falu fiatalabb lakóinak nevében ezúton is kívánok a Nyugdíjas Klub tagjainak jó egészséget, hosszú életet és még sok ilyen szép és szívet melengető rendezvényt.

Fogarasy Attila

5 éves a Pilisvörösvári Mentőállomás

Átadták az új épületszárnyat

November 15-én a Pilisvörösvári Mentőállomás 5. évfordulóján átadták a Pilisi-medence Egészségügyi Alapítvány beruházásában épült, a rendelőintézetet és a mentőállomást összekötő új épületszárnyat. A rövid ünnepséget – melyen az egészségügyi intézmények dolgozóin kívül a környék önkormányzatai is képviseltették magukat – dr. Györy Attila, a megyei mentőszolgálat vezető főorvosa nyitotta meg, majd átadta a szót dr. Göbl Gábornak, az Országos Mentőszolgálat főigazgató főorvosának, aki köszöntőjében méltatta a mentőállomás eddigi munkáját, és elismeréssel szólt a PIMEA és a Pilisi-medence önkormányzatainak áldozatvállalásáról és eredményes együttműködéséről, amely lehetővé tette a vörösvári mentőállomás létrejöttét és hatékony működését. Dr. Göbl Gábor főigazgatói dicséretben és pénzjutalomban részesítette Nagy Loránd főápolót a lakosság szolgálatában végzett kiemelkedő munkájának elismeréseként.

Az önkormányzatok nevében Grószné Krupp Erzsébet polgármester kért szót, aki biztosította a mentőállomás vezetőit és dolgozóit arról, hogy a nehezedő anyagi helyzet ellenére továbbra is minden erejük-ből támogatni fogják a mentőállomás működtetését.

Ezek után dr. Für Zoltán, a PIMEA kuratóriumának elnöke átadott a mentőállomás részére egy több százezer forint értékű pacemakert (szívritmus-szabályzót), valamint bejelentette azt az örvendetes hírt, hogy az alapítvány finanszírozásában kísérleti jelleggel beindítják a hétvégi éjszakai esetkoosi-szolgálatot.

Az ünnepség végén dr. Györy Attila az OMSZ és dr. Ósz Emese a Szakorvosi Rendelőintézet nevében ünnepélyesen átvették az új épületrészt, külön megköszönve Müller Jánosnak, az építkezés kivitelezőjének gyors és magas színvonalú munkáját.

F. A.

Czeglédi Zoltán

Későn ért a halálhíre, nem tudtam elmenni a temetésére. Nem volt barátom, sem kollégám, de EMBER volt, akire nemcsak az számíthatott, aki kért tőle, hanem az is, aki rászorult. Jó ember volt – sokan visszaéltek ezzel.

Fáradhatatlan volt a közösség, a közösség életének, környezetének szebbé, jobbá tételében.

Annak idején a Hazafias Népfrent tisztviselőjeként is a harmonikus, baráti együttműködést segítette. A sikerek nem az ő sikerei voltak – akármennyit dolgozott értük.

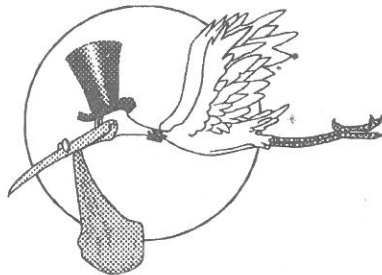
Felnevelte gyermekeit, és legfőbb öröme talán éppen az ő helytállásuk, eredményes munkájuk lett.

Voltak hibái. Sokat emlegették, pedig csak ő látta kárát. Miközben kis Trabantjával rőtta Pilisvörösvár útjait, Mercedesekkel húztak el mellette azok, akiken segített. Mivel egyszerű ember volt, ezt sem vette rossz néven, talán örült is sikerüknek...

Egyénisége, neve egy kis építőköve lesz Pilisvörösvár múltjának. Sokan fognak sokáig emlékezni rá.

Nyugodjon békében!

Dr. Zakál Jenő

Megérkeztek

Keszenheimer Krisztián – október 26.
Keszenheimer István és Báder Rita fia
Zöldfa u. 25.

Paul Renáta – október 27.
Paul Norbert és Szép Erika leánya
Fő út 141/A

Nyitrai Koppány – október 31.
Nyitrai Lajos és Major Gabriella fia
Kápolna u. 59.

Jankovics Klaudia – november 1.
Keppler György és Jankovics Andrea leánya
Dózsa Gy. u. 15.

Engert Szabolcs – november 4.
Engert Károly és Zsebe Viktória fia
Kápolna u. 38.

Fáth Viktória – november 4.
Fáth János és Pálkás Éva leánya
Puskin u. 24.

Szegedi Viktória – november 4.
Pálinger János és Jaksa Katalin leánya
Szent János u. 32.

Herbszt György – november 10.
Herbszt György és Fetter Hajnalka fia
Dózsa Gy. u. 43.

Paul Gergő – november 10.
Paul László és Wenczl Anna fia
Szabadság út 6.

Balogh Attila – november 11.
Balogh Géza és Szilágyi Edit fia
Gólya u. 19.

Mogyorósi Katalin – november 13.
Mogyorósi Zoltán és Nagy Katalin leánya
Szent Flórián u. 5.

Kiss Gergely – november 14.
Kiss István és Tóth Zsuzsanna fia
Zrínyi u. 1.

Kreiszl Boglárka – november 20.
Kreiszl István és Bellovics Éva leánya
Orgona köz 1.

Eltávoztak

Mirk János – szeptember 22.
Kalló Klára férje, 65 éves
Piliscsabai út 4.

Kaposvári Anna – október 28.
Zsichla János felesége, 62 éves
Százhalombatta, Augusztus 20. u. 5.

Kukorelli Erzsébet – november 2.
Papp Károly felesége, 71 éves
Kápolna u. 127.

Nádor János – november 4.
Niedelmüller Manó és Altbäcker Júlia fia
81 éves, Budapest, Krisztina krt. 69.

Marlok István – november 6.
Marlok Márton és Richolm Teréz fia
83 éves, Kápolna u. 8.

Steckl Teréz – november 6.
Domján Sándor özvegye, 72 éves
Diófa u. 1/A

Varga Gabriella – november 17.
Végvári László özvegye, 84 éves
Kápolna u. 30/A

Czivisz Mária – november 25.
Pfeiffer István özvegye, 73 éves
Fő út 17.

Gödl Mária – november 26.
Wentzel István özvegye, 82 éves
Piliscsabai út 5.

Fogarasy Mihály

Pilisvörösvár betelepítése

Az első betelepülők

A törökök kiűzése után az egykori földesurak visszatértek elnéptelenedett birtokaikra. Jól ismerték a mondást: „Ubi populus, ibi obulus.” (Ahol a nép, ott a pénz.) Ezért I. Lipót császártól telepéseket kértek a birodalom területéről.

Vörösvár akkori birtokosa gróf Csáky László volt. A legelső betelepítések az ő nevéhez fűződnek. A betelepítés nem egyszerre történt, hanem folyamatosan. Az első csoport 1689-ben érkezett Pilisvörösvárra. Velük együtt érkezett Christian Vötter obsitos katonája is (a Fetter család őse), aki a törökök elleni háborúban vett részt. Az 1696-os összeírásban a névjegyzékben elsőként szerepel, mert őt választották bírónak. Az 1696-os összeírásban 64 német és két magyar családot írtak össze.

Az első betelepülők a templom mellett telepedtek le. Az itt létrejött utcát később Sváb utcának nevezték el. A honfoglalók ugyanis svábok voltak, Svábországból (Fekete-erdő, Baden Württemberg) jöttek. Ez a terület 1805-ig Ausztriához tartozott. A „svábok” elnevezés később gyűjtőfogalomná vált. Minden magyarországi németet svábnak neveztek, még ha nem is voltak mind igazi svábok.

A későbbi betelepülők főleg Bajorországból érkeztek, akik nyelvüket és szokásaikat ráerősítették a korábban érkezett svábokra. A vörösvári német nyelvjárásról megállapítható, hogy bajor-burgenlandi nyelvjárás, és sváb elemek már csak elvétve akadnak benne.

Vörösvár telepesei kezdetben parasztok voltak, kézműveseket, iparosokat ritkán találunk köztük. Eleinte házasságkötéskor nem is kérdeztek rá a házasulandók foglalkozására. Az anyakönyvekben csak itt-ott találunk utalást a foglalkozásra (pl. vincellér, bognár, hentes, ács, csizmadia, takács, pék). A XVIII. század közepén egyre több iparos érkezett. Itt meg kell említeni a kiszolgált katonákat is, akik különböző időszakokban telepedtek le Vörösváron és a környéken.

Élet az új hazában

Az első betelepülők élete nem volt olyan rózsás, mint azt a toborzók az óhazában ecsetelték. Pedig az a mondás járta, hogy aki rozst vet, az búzát fog aratni. Akik gondtalan életet reméltek Magyarországon, a hosszú út után szokatlan klímát, más nyelvi környeze-

tet találtak itt, és idegen uradalmi viszonyok közé kellett beilleszkedniük. Sokan nem tudtak gyökeret eresztetni, továbbköltöztek annak reményében, hogy máshol kedvezőbb feltételekre találnak, sőt néhányan visszatértek az óhazába. „Az első időszak a halált hozta, a második az inséget, csak a harmadik hozott kenyeret” – tartotta egy mondás akkoriban.

Az első telepesek közül sokan elköltöztek Nagykovácsiba (1701) és Szárra (1729). A 64 családból, amelyek 1696-ban Vörösváron letelepedtek, 1747-ig csak a következők maradtak meg a faluban: Fetter, Sauer, Viest, Krupp, Praun, Hassenfracz, Andress, Grupp, Manhercz, Mauterer, Schmidt, Kess, Fessler, Iflinger, Fleiss, Nickh.

Az idő azonban minden sebet begyógyít, újabb és újabb telepesek érkeztek. A tönkrement földet lakói szorgalma hamarosan felvirágoztatta, ami aztán elfeledtette a betelepülőkkel az átélte nagy nehézségeket.

Csupán a földműveléssel nem sokra mentek volna. Ez különösen az első időszakra volt érvényes, amikor a föld még nem volt elég termékeny. Az irtási munkák is csak lassan haladtak előre. Ezekből a korai időkből származnak a következő dülönevek: Tuskóföldek, Pocsolyaföldek, Nagytavi földek, Kavicsos oldal stb.

Az erdőben gazdag vidék a vörösváriaknak a fa eladásával is biztosította a megélhetést. Buda és Pest már akkoriban is jó piaca volt a különféle terményeknek.

Georg Hidas-Herbst

Meine Kinderheit

Als ich in die erste Klasse kam, war meine Lehrerin die Frau Janka Réti. Sie war eine geduldige, liebevolle Erzieherin. Ich war der beste Schüler. Am 15 März 1921 trug ich ein Gedicht vor mit dem Titel: „Ich bin ein Ungar!” Von meiner Mutter lernte ich natürlich nur die südbayrisch-österreichische Mundart, so ging mir das ungarische Gedicht sehr schwer. (Voda, Muada... so hab' ich gesprochen.) Mit dem Gedicht habe ich doch einen großen Erfolg gehabt. Meine Lehrerin wohnte auf der Hauptstraße (Wiana Stroßn). Dort lehrte sie mir das Gedicht. Sie sagte mir es vor und ich wiederholte es immer bis ich es konnte. Als Belohnung erhielt ich Quittenkäse. Der Käse war sehr fein und ich denke noch immer an den köstlichen Leckerbissen.

Schon von der 1. Klasse an liebte ich das Singen. Ich hatte eine hohe Stimme. In der Kirche erlernte ich am Chor alle Lieder vom Kantor. Damals war ein sogenannter Streik wegen des Pfarrers. Er war früher in der Armee Priester und wollte mit unserem hitzköpfigen Volk so umgehen wie damals beim Militär. Auf einer Sitzung äußerte er sich folgenderweise: „Die Gemeinde spielt keine Rolle!” Damit hatte er die Gemeinde beleidigt, und die Erwachsene besuchten von nun an die heiligen Messen in den Nachbardsdörfern. Nach kurzer Zeit wurde er weit von hier in eine kleine Gemeinde

übersetzt, und zu uns kam ein geduldigerer Priester.

Während der Freiertagen freuten wir uns sehr. Zum Allerheiligen erhielten wir das „Heiligstritzer”. Das war eine Delikatesse. Als der Winter ankam, waren die „Ruradi” (Rorate) Gottesdienste in der Fröh um 6 Uhr gehalten. Der Schnee knirschte unter den Schuhen und es war noch finster, als wir gingen. Das war für uns Kinder etwas aus der Märchenwelt.

Dann kam der Heilige Nikolaus Tag. Da sagte ich einmal: „Den brich ich die Beine.” (Ten prich ich ti Paal op.) Das wurde leider dem „Nikolaus” verraten, darum versteckte ich mich unter die Bank, und später mußte ich um Verzeihung bitten. Mit der Rute bekam ich kleine Streicheleiten. Damals erhielten wir nur Äpfel und Nüsse vom Nikolaus. Die schön geputzten Schuhe oder Stiefel stellten wir auf das Fensterbrett und in der Fröh waren einige Zucker oder Orange drinnen.

Die Weihnachten waren immer schön. Damals war bei vielen Häusern noch ein Wachholderbaum gestellt mit Honigkuchen, Papierschmücken, farbigen Ketten, roten Äpfeln und Weintrauben. In den 30er Jahren waren schon Tannen gestellt mit Salonzucker und hier und da mit Schokolade geschmückt. Geschenke bekamen wir nicht. Am Heiligen Abend aßen wir Fischsuppe, gebackenen Fisch und Mohn- oder Nußbeigel.

Die „Christkindeln” (Christkindsänger) kamen am Abend das schöne Krippen zu singen. Sie trugen eine Krippe oder ein Kirchenähnliches Häuschen in der Hand. Die Rollen spielten meistens Mädchen: Maria, Josef und 2-3 Engel. Für das Singen erhielten sie damals Kleingeld.

Vor dem Nachtmahl ging meine Mutter in den Stall, wo die Pferde waren und hat außen und drinnen alles mit Weihrauch anrauchert. Das selbe geschieht mit den anderen Teilen des Hauses. (Das alles gesund bleibt und daß die Tiere auch etwas vom Feiertag spüren.) Am Johannitag wurden wir mit einem Wacholderzweig in der Fröh „geschlagen”. Inzwischen sagte sie: „Frisch und ksund (gesund).” Am Vorabend des Johannitages, kamen die Musikanten der Kapelle Mauterer meinen Vater zu begrüßen. Bei uns ist der Brauch den Namenstag abzuhalten. Die Kapelle wünschte einen recht schönen Namenstag meinem Vater. Er war jahrelang der zweite Richter der Gemeinde und sehr gastfreundlich zu jedem Mensch. Sie spielten die schönsten Märsche, Polkas und Walzer. Die Musikanten bekamen guten Rotwein und aus dem Schlachten die feinsten Bratwürste mit scharfem Paprika und Weisbrot dazu. Danach kamen noch die mit Marmelade gefüllten Buchteln.

Am 1. Jänner gingen wir zu den nächsten Verwandten und Nachbarn Neujahr zu wünschen.

„I pin a klana Kheinig,
kaipst ma net sau weinig,
lost mi net sau laung to stehn,
i muuß in oltti Heasa keh.”

(Ich bin ein kleiner König,
gibt mir nicht so wenig,
laßt mich nicht so lang da stehn,
ich muß in alle Häuser gehn.)

(Fortsetzung folgt)

Unokáink sem fogják olvasni?

A Német Nemzetiségi Gimnázium és Külkereskedelmi Szakközépiskola helytörténeti különgyűjteményt hozott létre. Gyűjteményünk számára megvásárolnánk, vagy lemásolnánk a Vörösváron eddig megjelent időszaki kiadványok könyvtárunkból hiányzó példányait. A közéleti havilapok közül a **Pilisvörösvár Ma** 1990. októberi, 1991. szeptemberi, októberi, 1992. októberi, 1993. júniusi, júliusi, augusztusi, októberi, novemberi, az **Új Pilisvörösvár Ma** 1993. márciusi, októberi, decemberi és a **Vállalkozók Lapja** összes számát; az egyesületi újságok (Gradus-Blatt, Sportélet stb.) összes megjelent számát; a diákújságok közül a gimnázium egykori újságjainak (**Nyelvelő, Diákszava, Diáksarok**) és a **Pamac** című lap összes megjelent számát. Gyűjtünk továbbá minden olyan kiadványt, ami Vörösváron jelent meg vagy Vörösvárral kapcsolatos (szakdolgozatok, választási kiadványok, egyesületek kiadványai stb.). Gyűjtjük a községet ábrázoló egykori képeket, képeslapokat is.

Kérjük, segítsenek, hogy ezen kiadványokat, amelyek községünk kollektív emlékezetét alkotják, unokáink is láthassák, olvashassák!

Fogarasy Attila
könyvtáros

Vörösvári Újság KÉRÉSEK, INFORMÁCIÓK

Várjuk Kedves Olvasóink írásait, leveleit, észrevételeit a község ügyeivel és az újsággal kapcsolatban. Kérjük, írásait lapzártáig, a hónap utolsó munkanapjáig adják le.

Az újságban megjelenő írások nem tükrözik feltétlenül a szerkesztőbizottság és a felelős szerkesztő véleményét. Név nélküli és a személyiségi jogokat sértő írásokat nem teszünk közzé.

Újságunk minden hónap harmadik hetében jelenik meg. A januári számot megvásárolhatják a következő helyeken:

- **Baba Bungli**
- **Fogarasy Élelmiszerbolt**
- **Foto Porst**
- **Gyógyszertárak**
- **Havas Kiskereskedés**
- **Hírlapárusok**
- **Könyvesbolt**
- **Községi Könyvtár**
- **Liget ABC**
- **Margit Minimarket**
- **Német Nemz. Gimnázium**
- **Pataki Élelmiszerbolt**
- **Polgármesteri Hivatal**
- **Sztinka és Mirk**

Önkormányzati hírek

A képviselő-testület 1995. november 27-i rendes ülésén elfogadott határozatok

Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzatának határozata a szennyvíztisztító-pályázatot bíráló bizottság felállításáról

A képviselő-testület felhatalmazza a polgármestert arra, hogy a szennyvíztisztító-pályázat elbírálására alakult, az általa javasolt és a Környezetvédelmi Bizottság tagjával kibővített bizottságot felállítsa.

A bizottság tagjai: *Schuck Ede, Dalosiné Molnár Ilona, Hámori József, Müller János*, a tervező, a Polgármesteri Hivatal műszaki csoportja, *dr. Harmath Attiláné, Grószné Krupp Erzsébet* polgármester.

A testület azzal a kiegészítéssel adja a felhatalmazását a bizottságnak, hogy a tevékenysége nyomán felállított alternatív javaslatokat hozza a képviselő-testület rendkívüli ülésére, amelyen a képviselő-testület dönt a beruházás kivitelezőjét illetően.

Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzatának határozata rendkívüli testületi ülés összehívásáról

A képviselő-testület egyetértett azzal, hogy az 1995. december 4-i ülésen a bírálóbizottság tájékoztassa a testületet a pályázaton indulókról és terjessze a testület elé a szempontjait.

A bírálóbizottság javaslata alapján, a testület döntése után hirdethető ki a pályázati eredmény.

Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzatának határozata a Német Nemzetiségi Gimnázium és Külkereskedelmi Szakközépiskola alapító okiratának módosításáról

A képviselő-testület a Német Nemzetiségi Gimnázium és Külkereskedelmi Szakközépiskolában a hatosztályos gimnázium indítására elvi jóváhagyását adja, és egyben felhatalmazza *Hargita Péter* urat, az Oktatási, Kulturális és Sport Bizottság vezetőjét, *Krupp László* urat, a regionális kapcsolatok tanácsnokát és *Oláh Imre* igazgató urat, hogy a közoktatás szervezésével és irányításával kapcsolatos átmeneti szabályokról szóló 1995. évi LXXXV. törvény 5. § /1/ bekezdésében foglalt feltételhez szükséges tárgyalásokat kezdje meg a környező önkormányzatokkal. Amennyiben a 6 osztályos gimnázium beindításának törvényi feltételei létrejönnek,

a képviselő-testület az alapító okirat módosítását kezdeményezi.

(A szerkesztő kiegészítése: Az 1995. évi LXXXV. törvény 5. § /1/ bekezdése:

A nyolc évfolyammal működő általános iskola, továbbá a négy évfolyammal működő gimnázium évfolyamainak a száma csak abban az esetben növelhető, illetve nyolc évfolyamnál több évfolyammal működő általános iskola, négy évfolyamnál több évfolyammal működő gimnázium abban az esetben létesíthető, ha a fővárosban, illetve a megyében működő helyi önkormányzatok a közoktatási törvény 89. §-ában meghatározottak alapján e kérdésben egymással együttműködési megállapodást kötöttek.)

Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzatának határozata a PSE-ről

A képviselő-testület megadja a felhatalmazást az Oktatási Kulturális és Sport Bizottságnak és a Pénzügyi Bizottságnak, hogy *Kovács Antal* úr (a PSE elnöke) részére a levelet megküldje.

(A szerkesztő kiegészítése:

A levélben az OKSB és a PB elnöke felkéri a PSE elnökségét, hogy az 1996. évi költségvetés előkészítéséhez, a további támogatásuk érdekében az 1995. évre biztosított támogatással számoljon el. Egyidejűleg felhívja az elnökség figyelmét, hogy a Pest Megyei Testnevelési és Sporthivatal által megállapított adminisztratív hiányosságokat rövid időn belül szüntesse meg, és arról írásban tájékoztassa a képviselő-testületet.)

Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzatának határozata költségvetés átcsoportosításáról

A képviselő-testület egyetértett azzal, hogy a Pénzügyi Bizottság 1 608 000 Ft dologi kiadás átcsoportosításáról gondoskodjon a Német Nemzetiségi Gimnázium és Külkereskedelmi Szakközépiskola konyhája részére, illetve az 1995. december 4-i rendkívüli ülésen a Pénzügyi Bizottság adjon írásos anyagot a képviselő-testületnek erről a témáról, és a szükséges magyarázatot fűzze hozzá az írásos anyaghoz.

Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzatának határozata az emlékliget létesítésére készült pályázat jóváhagyásáról

A képviselő-testület az emlékliget létesítésére készült pályázatot elfogadta.

(A szerkesztő kiegészítése:

A pályázat útján igényelhető támogatás célja a honfoglalás, valamint a magyar állam megalapítása ezerszázadik évfordulójának méltó megünnepléséhez való hozzájárulásként emlékligetek létesítése. Az emlékliget kialakítására az Általános Rendezési Tervben is közparknak megjelölt Lőcsei utcában fekvő területet javasolta a Környezetvédelmi Bizottság.)

Értesítő tüdőszűrésről

Községünk területén 1996. évben a lakossági tüdőszűrés helye: Közösségi Ház (Pilissvörösvár, Fő út 127.); ideje: 1996. január 3-tól 25-ig.

A 15/1972. sz. kormányrendelet alapján kérjük, jelentkezzék tüdőszűrő vizsgálatra. A tüdőszűrő vizsgálat alkalmas a tüdőbetegségek időben történő felismerésére. Panasznál is lehet beteg.

Kérjük, hogy a torlódások elkerülése végett lehetőségei szerint a mellékelt területi beosztás szerint szíveskedjen a szűrésen megjelenni.

Fontos tudnivalók:

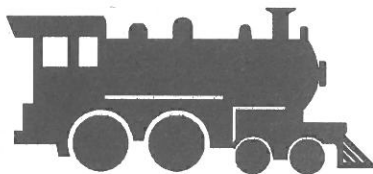
1. Kérjük, hogy a vizsgálaton lehetőleg munkaidőn kívül jelenjen meg!
2. Fekvőbeteg, vagy járóképtelen a körzeti orvossal távolmaradását igazoltassa.
3. Aki egy éven belül volt tüdőszűrésen (pl. más helyen), kérjük, hogy annak igazolását (személyesen vagy családtagjai által) szíveskedjen bemutatni!
4. Személyi igazolványát, valamint előző évben kapott tüdőszűrő igazolását hozza magával!

Polgármesteri Hivatal

A tüdőszűrés területi beosztása:

Január 3-8-ig	Január 9-12-ig
Akácfa köz	Árpád u.
Akácfa u.	Béke u.
Bocskai u.	Csobánkai u.
Csokonai u.	Diófa u.
Dobó u.	Határ u.
Dugonics u.	Hold u.
Eperjesi u.	József A. u.
Gárdonyi u.	Károly u.
Hunyadi u.	Madách u.
Jókai u.	Lévai u.
Kisfaludy u.	Mária u.
Lócsei u.	Pacsirta u.
Major u.	Rózsa u.
Nyár u.	Sallai u.
Ősz u.	Szent István u.
Petőfi köz	Törökkút u.
Petőfi S. u.	Tövis u.
Szabadság út	Vágóhid köz
Szondi u.	Vágóhid u.
Szőlőkert u.	Zöldfa u.
Tavaszi u.	
Vörösmarty u.	
Zrínyi u.	

Január 15-18-ig	Január 19-25-ig
Attila u.	Ady u.
Deák F. u.	Alkotmány u.
Dózsa Gy. u.	Angeli köz
Fő út – páros oldal	Arany J. u.
Görgey u.	Bányakápolna u.
Kálvária u.	Bányató u.
Kandó K. u.	Bartók B. u.
Kápolna u.	Budai. N. A. u.
Mátyás király u.	Csalogány köz
Munkácsy u.	Erkel F. u.
Nagyvárad u.	Fő út – páratlan old.
Órhegy u.	Gesztenye u.
Piliscsabai u.	Honvéd u.
Pozsonyi u.	Hősök tere
Szegfű u.	Kodály Z. u.
Szent János u.	Kossuth L. u.
Táncsics M. u.	Orgona köz
Tó u.	Puskin u.
Tompa M. u.	Solymár u.
Üdülőterület – állandó lakosok	Solymár köz
Várhegy u.	Széchenyi u.
Vásár tér	Temető u.
Vasút u.	Tulipán u.
	Tűzoltó u.
	Vájár u.

Kérjük a lakosság véleménynyilvánítását egy új vasúti megálló létesítésére vonatkozóan.

A megálló tervezett helye: a Kápolna utca végén lévő vasúti átjáró (a bakterház mellett). A megálló tervezett neve: „Pilissvörösvár, Karácsonyliget”.

Minden állampolgár véleményére kíváncsiak vagyunk, akinek közlekedését megkönnyíti az új megállóhely létesítése az Esztergom–Budapest, Nyugati pályaudvar vasúti nyomvonal mentén.

Véleményét mindenki leadhatja a Polgármesteri Hivatal ügyfélszolgálati irodájában 1995. december 31-ig.

A véleményeket titkosan kezeljük. Kérjük a lakosság aktív részvételét.

Polgármesteri Hivatal

M & B ÜGYVÉDI IRODA

•Halmschlager-irodaház, I. emelet

Félfogadás:

Dr. Maráth Csaba

Dr. Bauer Ferenc

Tf.: 06-1-1407-872

Tf.: 06-20-451-022

Hétfő, szerda, páros péntek **17-20-ig** Kedd, csüt., páratlan péntek

Pilisszentiván község Polgármesteri Hivatala pályázatot hirdet műszaki előadói munkakör betöltésére.

Előny: ha a pályázó építésztechnikusi végzettséggel, és közigazgatási gyakorlattal rendelkezik.

Bérezés: hatályos jogszabályok alapján történik.

Érdeklődni, és a pályázatot benyújtani

1996. január 15-ig lehet a

Polgármesteri Hivatal jegyzőjénél.

Tel.: 06-26-367-397

SZENZÁCIÓS KARÁCSONY!

FOTO
PORST

Pilisvörösvár,
Szabadság út 10.

Carena TOP 35 F	2490,- Ft	1990,- Ft
Polaroid f.gép	7990,- Ft	5990,- Ft
Polaroid film (3 csomag)	7490,- Ft	4990,- Ft
Carena mikro AF	17 990,- Ft	15 990,- Ft
Carena power zoom	13 990,- Ft	9990,- Ft
Kétkazettás rádiós mg.	11 990,- Ft	9990,- Ft

December 15-31 között ingyenes negatívhívás!

Szerszámüzlet B-93 BT.

Vágó-, tisztító- és csiszolókorongok, minőségi és olcsóbb árfekvésű mechanikai kéziszerszámok, SKIL elektromos gépek, MUNGO rögzítéstechnika, mérőeszközök, kőműveszerszámok, csavarok...

Nyitvatartási idő:
hétfőtől péntekig 8-17-ig
szombaton 8-13-ig

Fő út 109. Tel.: 06-60-347-682

ZONGORASZERVIZ

hangolás, javítás, felújítás

HANGSZERKERESKEDÉS

új és használt hangszerek forgalmazása
vétel – eladás – bérlet

Marlok Endre
hangszerézmester
2085 Pilisvörösvár,
Szent Erzsébet u. 36.
Tf.: 06-26-331-623
06-20-438-048

A BRITANNICA NYELVSTÚDIÓ 1996. január 15-től

angol és német kezdő,
középhaladó és középfokú
nyelvizsgára felkészítő
csoportot indít
(igény esetén francia és
olasz nyelvből is)
Pilisvörösváron,
a Művelődési Házban.
Érdeklődés, jelentkezés:
a nyelvtúdióban (367-198)
vagy a Művelődési Házban
(330-470, 332-231).

COMPUTERES LÁTÁSVIZSGÁLAT

Minden héten kedden 15-18 óráig
a Pilisvörösvár, Fő út 81. sz. alatti
OPTIKA-FOTÓ SZAKÜZLETBEN.

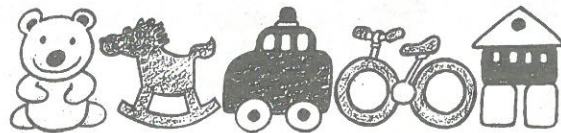
Előzetes bejelentkezés a 06-30-483-534-es
telefonszámon, vagy személyesen.
Ugyanitt SZTK szemüvegvények beváltása
és filmkidolgozás.

Várjuk kedves vásárlóinkat!

Este van már nyolc óra,

ég a világ a boltba'...

A mesebolt

(Pilisvörösvár főterén, a Községháza mellett)
szeretettel várja vásárlóit az új nyitva tartás szerint:

hétfőtől péntekig: **reggel 9-től este 8 óráig**
szombaton : **reggel 8-tól délután 1-ig.**

Karácsonyig vasárnap is nyitva,

reggel 8-tól délután 4-ig !

Információs és rendelésvételefonunk: 06-20-352-670

KRAUSZ MEZŐGAZDASÁGI ÜZLET

Pilisvörösvár, Csobánkai u. 2. Telefon: 330-210, 330-651

AJÁNLÁTUNK:

Fűnyírógépek 14 000,- Ft-tól

Fólia több méretben

Madáreleségek, madáretetők, kalitkák

Kutyafelszerelés, kutya- és macskatáp, dízhaleleség

Öntapadós gumi ajtó- és ablakszigetelő

Műanyag áruk

Hólapát, szerszámok

Ruhaszárítók, vasalódeszkák

Lábtörők

Üst, üstház, sózódézsák

Vörösvári Újság

Weriöschwarer Zeitung

Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzatának közeleti havilapja

Felelős kiadó: Grószné Krupp Erzsébet / Szerkesztőbizottság: Dr. Für Zoltán, Müller János, Póltiné Herbai Agnes

Felelős szerkesztő: Fogarasy Attila / Munkatárs: ifj. Mravinácz Péter

A szerkesztőség címe: Német Nemzetiségi Gimnázium és Külkereskedelmi Szakközépiskola,

2085 Pilisvörösvár, Szabadság út 21. Tel.: 06-26-330-140

Nyomta: Pénzes Károly, Solymár. Tel.: 06-60-347-023, 06-30-420-049 / Nyomdai előkészítés: Fogarasy Attila